

Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen

---

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2008/09:218 Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen samt sex motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2007–2009.

I propositionen lämnas förslag till den lagstiftning som krävs för att genomföra det inom EU antagna rambeslutet om erkännande och verkställighet av bötesstraff. Det föreslås att det införs en särskild lag för detta ändamål. Den nya lagen reglerar både svenska beslut om bötesstraff som sänds över till en annan medlemsstat för verkställighet där och bötesstraff från en annan medlemsstat som ska verkställas i Sverige. Med bötesstraff avses i lagen bl.a. böter och företagsbot i brottsbalkens mening som meddelats av domstol eller efter ett förfarande enligt 48 kap. rättegångsbalken samt motsvarande utländska avgöranden.

Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten vara behörig att ansöka om verkställighet av svenska böter utomlands. Förutsättningarna för detta är bl.a. att det finns tillgångar i en annan medlemsstat och att det kan antas finnas fördelar med en indrivning i den staten.

I den nya lagen finns också bestämmelser om under vilka förutsättningar utländska böter ska kunna verkställas i Sverige. Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten göra den prövning som krävs. Myndigheten ska också svara för den praktiska verkställigheten. Den enskilde ska ha möjlighet att överklaga Kronofogdemyndighetens beslut till allmän domstol.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag. Motionerna avstyrks.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

I betänkandet finns en reservation (s, v och mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen	6
Reservation	10
Direktbetalning av trafikböter, punkt 3 (s, v, mp)	10
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	11
Propositionen	11
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007	11
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008	11
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2009	12
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	13

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen,
2. lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,
3. lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom med den ändringen att ordet ”utfärdas” i 16 § tredje stycket ska bytas ut mot ”utfärdats”. Därmed bifaller riksdagen proposition 2008/09:218.

2. Indrivning av böter från utländska fordonsförare

Riksdagen avslår motionerna 2008/09:Ju328 och 2008/09:Ju345.

3. Direktbetalning av trafikböter

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:Ju260, 2007/08:Ju310, 2009/10:Ju236 och 2009/10:Ju302.

Reservation (s, v, mp)

Stockholm den 5 november 2009

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Johan Linander (c), Elisebeht Markström (s), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Christer Adelsbo (s), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Otto von Arnold (kd), Mehmet Kaplan (mp), Anders Hansson (m) och Helena Bargholtz (fp).

Redogörelse för ärendet

Bakgrund

I juli 2001 tog Frankrike, Förenade kungariket (Storbritannien och Nordirland) och Sverige initiativ till ett rambeslut om tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EGT C 278, 2.10.2001, s. 4). Initiativet baserades på de slutsatser som Europeiska rådet antog 1999 i Tammerfors som innebär att principen om ömsesidigt erkännande av medlemsstaternas rättsliga avgöranden ska bli en hörnsten i det straffrättsliga samarbetet inom unionen.

En principöverenskommelse om innehållet i rambeslutet nåddes av EU:s ministerråd för rättsliga och inrikes frågor i maj 2003.

Riksdagen godkände den 17 juni 2004 ett utkast till rådets rambeslut (prop. 2003/04:92, bet. 2003/04:JuU28, rskr. 2003/04:279). Rambeslutet (2005/214/RIF) antogs därefter av EU:s ministerråd den 24 februari 2005. Sedan rambeslutet antagits av ministerrådet har Justitiedepartementet utarbetat en promemoria, Verkställighet inom Europeiska unionen av bötesstraff och beslut om förverkande (Ds 2007:18). Promemorian har remissbehandlats och en sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Justitiedepartementet (Ju2007/6240/BIRS).

Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i *bilaga 1*. Regeringens lagförslag finns i *bilaga 2*.

Lagrådet har i ett yttrande i huvudsak godtagit förslagen, men har också föreslagit vissa justeringar. Regeringen har på de flesta punkter följt Lagrådets förslag.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Rådet för rättsliga och inrikes frågor antog den 24 februari 2005 ett rambeslut om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff. Rambeslutet bygger på ett initiativ från bl.a. Sverige. Antagandet skedde efter att riksdagen den 17 juni 2004 godkänt ett utkast till rambeslutet (prop. 2003/04:92, bet. 2003/04:JuU28, rskr. 2003/04:279).

I propositionen lämnas förslag till den lagstiftning som krävs för att i Sverige genomföra rambeslutet om erkännande och verkställighet av bötesstraff. Det föreslås att det införs en särskild lag för detta ändamål. Den nya lagen reglerar både svenska beslut om bötesstraff som sänds över till en annan medlemsstat för verkställighet där och bötesstraff från en annan medlemsstat som ska verkställas i Sverige. Med bötesstraff avses i lagen bl.a. böter och företagsbot i brottsbalkens mening som meddelats av domstol eller efter ett förfarande enligt 48 kap. rättegångsbalken samt motsvarande utländska avgöranden.

Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten vara behörig att ansöka om verkställighet av svenska böter utomlands. Förutsättningarna för detta är bl.a. att det finns tillgångar i en annan medlemsstat och att det kan antas finnas fördelar med en indrivning i den staten.

I den nya lagen finns också bestämmelser om under vilka förutsättningar utländska böter ska kunna verkställas i Sverige. Enligt förslaget ska Kronofogdemyndigheten göra den prövning som krävs. Myndigheten ska också svara för den praktiska verkställigheten. Den enskilde ska ha möjlighet att överklaga Kronofogdemyndighetens beslut till allmän domstol.

Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Utskottets överväganden

Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag. Riksdagen avslår två motionsyrkanden rörande möjligheten att bötfälla utländska fordonsförare då de får anses åtminstone delvis tillgodosedda med nu aktuella lagförslag. Riksdagen avslår även fyra motionsyrkanden om direktbetalning av trafikböter.

Jämför reservation (s, v, mp).

Propositionen

Regeringen föreslår att en lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen ska införas. Lagen ska innehålla de bestämmelser som krävs för genomförandet av rambeslutet om verkställighet av bötesstraff när Sverige är såväl utfärdande som verkställande stat.

Regeringen anför att det inom Norden finns en enhetlig nordisk lagstiftning om verkställighet av domar och beslut i brottmål i ett annat nordiskt land än domslandet. Ett bötesstraff eller beslut om ersättning för rättegångskostnader som har meddelats i ett annat nordiskt land kan därför, enligt 1 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. (nordiska verkställighetslagen), verkställas i Sverige på begäran av en myndighet i det andra landet. Enligt 3 § kan på motsvarande sätt en dom som har meddelats i Sverige verkställas i ett annat nordiskt land. Med dom likställs enligt 34 § strafföreläggande och föreläggande av ordningsbot. Nordiska verkställighetslagen omfattar däremot inte verkställighet av avgift till brottsofferfonden eller av företagsbot.

Vidare anför regeringen, vad beträffar verkställighet utanför Norden, att ett utländskt bötesstraff kan verkställas i Sverige med stöd av 1970 års europeiska konvention om brottmålsdoms internationella rättsverkningar (brottmålsdomskonventionen). Regler härom finns i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom (internationella verkställighetslagen). I förhållande till Danmark och Norge, som tillträtt konventionen, tillämpas i stället den nordiska verkställighetslagen.

Av propositionen framgår att enligt artikel 18 i rambeslutet om verkställighet av bötesstraff påverkar rambeslutet inte tillämpningen av andra bilaterala eller multilaterala överenskommelser mellan medlemsstaterna, i den mån dessa bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta förfarandena för indrivning av bötesstraff. Den nordiska verkställighetslagen omfat-

tas enligt regeringens mening av denna bestämmelse, vilket innebär att samarbetet som sker inom Norden när det gäller verkställighet av bötesstraff även fortsättningsvis kan hanteras inom ramen för den nordiska regleringen. Med hänsyn till den geografiska begränsningen i den nordiska verkställighetslagen är det dock inte aktuellt att genomföra rambeslutet genom en inarbetning av dess bestämmelser i den lagen.

Regeringen anför vidare att i den mån det blir aktuellt att verkställa ett utomnordiskt bötesstraff i Sverige eller ett svenskt bötesstraff utom Norden tillämpas den internationella verkställighetslagen. Lagen baserar sig i grunden på en konvention från 1970 och tillämpas sällan. Lagen, som bygger på flera olika konventioner och bilaterala avtal är omfattande och reglerar olika verkställighetsfrågor. Den internationella verkställighetslagen anses vara svårtillämpad och oöverskådlig. En orsak torde vara just att lagens tillämpningsområde byggts på genom åren med flera internationella överenskommelser. Mot den nu angivna bakgrunden anser regeringen det inte heller vara lämpligt att genomföra rambeslutet om verkställighet av bötesstraff genom en inarbetning av dess bestämmelser i den internationella verkställighetslagen. Motsvarande bedömning gjordes i anslutning till riksdagens godkännande av Sveriges antagande av rambeslutet om verkställighet av bötesstraff (prop. 2003/04:92 s. 32 och 36). Rambeslutet bör således genomföras genom en ny lag som reglerar erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen. Lagen bör endast omfatta verkställighet av bötesstraff som sker med stöd av rambeslutet. Lagen kommer att gälla vid sidan av den nordiska och internationella verkställighetslagen. När det gäller avgift till brottsofferfond och företagsbot, som inte omfattas av den nordiska verkställighetslagen, kommer dock verkställighet av dessa beslut mellan de nordiska länderna att ske i enlighet med den nya lagstiftningen.

Regeringen föreslår att den nya lagstiftningen ska tillämpas på svenska och utländska beslut om bötesstraff som med stöd av rambeslutet om verkställighet av bötesstraff sänds över till en annan stat inom Europeiska unionen eller till Sverige för erkännande och verkställighet. Lagen ska tillämpas på böter enligt 25 kap. brottsbalken och företagsbot enligt 36 kap. samma balk som meddelats genom dom eller godkänts genom ett föreläggande enligt 48 kap. rättegångsbalken (strafföreläggande och föreläggande av ordningsbot) samt beslut om rättegångskostnader och avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond. Lagen ska också tillämpas på utländska bötesstraff som meddelats av domstol eller annan i rambeslutet angiven behörig myndighet och som avser påföljd för brott avseende brottslig eller annan straffbar gärning, ersättning till brottsoffer i vissa fall, ersättning för rättegångskostnader och avgifter till fond eller organisation för brottsoffer.

Motioner väckta under allmänna motionstiderna 2007–2009

I motion 2008/09:Ju328 (s) efterfrågas förbättrade möjligheter att driva in böter och avgifter från utländska fordonsförare och åkerier. Även i motion 2008/09:Ju345 (m) efterfrågas utökade möjligheter att utkräva böter av utländska lastbilsförare. Motionären pekar här på vikten av att rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff verkställs.

I motionerna 2007/08:Ju310 (m) 2009/10:Ju236 (m) efterlyses en möjlighet att på plats kunna bötfälla och erfordra bötesbelopp av utländska lastbilschaufförer. I motion 2007/08:Ju260 (c) anförs att polisen bör ges möjlighet att vid kontroll av last och loggböcker omedelbart avkräva böter innan utländska fordonsförare får åka vidare. I motion 2009/10:Ju302 (s) efterfrågas en möjlighet att kräva direktbetalning av böter vid trafikbrott vad beträffar alla bilister.

Utskottets ställningstagande

Propositionen har inte föranlett något motionsyrkande eller några andra erinringar under utskottsbehandlingen. Utskottet har dock valt att här behandla ett antal motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2007–2009 som anknyter till lagstiftningsärendet.

Utskottet kan inte komma till någon annan slutsats än att den föreslagna lagstiftningen är ändamålsenlig och lämplig för att genomföra rambeslutet om erkännande och verkställighet av bötesstraff.

Utskottet har när det gäller förslaget till lag om ändring av lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. dock noterat att det mellan det första och andra ordet i det andra stycket införts ett ”som” som rätteligen är en ändring i förhållande till lagrummets nuvarande lydelse. Utskottet anser dock att lagtexten får en bättre läsbarhet med detta tillägg varför någon ändring av regeringens lagförslag inte bör göras. Vidare bör, vad gäller förslaget till lag om ändring av lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, för att lagtexten ska ges överensstämmelse med gällande lydelse, en smärre ändring göras i lagförslaget. Med det anförda föreslår utskottet att riksdagen antar de lagförslag som läggs fram i propositionen.

Motionerna 2008/09:Ju328 (s) och 2008/09:Ju345 (m) får mot bakgrund av tidigare genomförda ändringar i lagen om överlastavgift och pågående arbete i övrigt som redovisats ovan, sammantaget med den nu föreslagna lagstiftningen, anses åtminstone delvis tillgodosedda. De avstyrks därför.

Vad gäller frågan om direktbetalning av böter beslutade riksdagen hösten 2004 (prop. 2003/04:160, bet. 2004/05:TU2, rskr. 2004/05:63) om vissa ändringar i lagen (1972:435) om överlastavgift. Ändringarna syftade till att möjliggöra en effektiv verkställighet i de fall då den som ska

påföras överlastavgift har hemvist utanför Norden. Ändringarna innefattade bl.a. att verkställigheten ska ske genom att polisen tar ut ett förskott för överlasten vid kontrollen av ett fordon.

Från Näringsdepartementet har inhämtats att något arbete med inriktning på att införa en generell möjlighet att kräva direktbetalning av böter för fordonsförare för olika trafikbrott inte pågår inom Regeringskansliet. Dock har inhämtats att regeringen arbetar med ett förslag om att införa sanktionsavgifter för överträdelser av reglerna om kör- och vilotider som begåtts utomlands, men som upptäcks i Sverige. Förslaget stöder sig på artikel 19.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och kommer att motsvara vad som gäller för överlastavgifter enligt lagen (1972:435) om överlastavgift. Reglerna avses träda i kraft vid årsskiftet 2009/2010.

Utskottet konstaterar att det pågår ett visst arbete i fråga om avgifter på trafikområdet. När det gäller böter är utskottet emellertid inte berett att föreslå någon motsvarande möjlighet till direktbetalning. Motionerna 2007/08: Ju310 (m), 2007/08:Ju260 (c), 2009/10:Ju236 (m) och 2009/10:Ju302 (s) avstyrks.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Direktbetalning av trafikböter, punkt 3 (s, v, mp)

av Thomas Bodström (s), Margareta Persson (s), Elisebeht Markström (s), Karl Gustav Abramsson (s), Christer Adelsbo (s), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s) och Mehmet Kaplan (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2007/08:Ju260, 2007/08:Ju310, 2009/10:Ju236 och 2009/10:Ju302.

Ställningstagande

Vi anser att regeringens proposition 2008/09:218 Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen är ett steg i rätt riktning för att exempelvis se till att utländska bilister inte smiter från de böter de fått efter att ha gjort sig skyldiga till olika trafikbrott. Vi anser dock, särskilt mot bakgrund av att våra svenska yrkesförare krävs på direkt betalning i andra länder, att det finns skäl att se över möjligheten att kräva direkt betalning på plats av utländska yrkesförare.

Det får ankomma på regeringen att vidta åtgärder som tillgodoser det anförda.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2008/09:218 Lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen,
2. lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,
3. lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007

2007/08:Ju260 av Karin Nilsson och Anders Åkesson (båda c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sanktioner för utomnordiska åkeriföretag som bryter mot svensk lagstiftning.

2007/08:Ju310 av Lena Asplund och Ulf Berg (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att kunna bötfälla och kontant erfordra bötesbeloppet av utländska lastbilschaufförer på plats.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2008

2008/09:Ju328 av Hans Hoff (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om indrivning av böter och avgifter från utländska fordonsförare och åkerier.

2008/09:Ju345 av Eva Bengtson Skogsberg (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utökade möjligheter att utkräva böter av utomnordiska lastbilsförare.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2009

2009/10:Ju236 av Lena Asplund och Ulf Berg (båda m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att kunna bötfälla och kontant erfordra bötesbeloppet på plats av utländska lastbilschaufförer.

2009/10:Ju302 av Lars Mejern Larsson m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om direktbetalning av böter vid trafikbrott.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag (2009:000) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser för genomförande av rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff¹.

Definition av bötesstraff

2 § Med ett bötesstraff avses i denna lag en skyldighet enligt en lagakraftvunnen dom, ett strafföreläggande eller ett föreläggande av ordningsbot att betala böter enligt 25 kap. brottsbalken eller företagsbot enligt 36 kap. brottsbalken samt beslut i ett sådant avgörande om rättegångskostnader och motsvarande ersättning och avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

3 § Med ett bötesstraff avses i denna lag också en skyldighet enligt ett lagakraftvunnet beslut, som meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen av domstol eller av annan myndighet än domstol om den som beslutet avser har kunnat få detta prövat av domstol med särskild behörighet i brottmål, för en fysisk eller en juridisk person att betala ett penningbelopp som i den staten utgör påföljd för brott avseende brottslig eller annan straffbar gärning. Med bötesstraff avses i lagen även en skyldighet enligt ett sådant beslut att betala

1. annan ersättning till brottsoffer än sådan som grundar sig på ett civilrättsligt anspråk,
2. rättegångskostnader och motsvarande ersättning, och
3. penningbelopp till en allmän fond eller till en stödorganisation för brottsoffer.

Bötesstraff enligt första stycket omfattar inte

1. beslut om förverkande av hjälpmedel till eller vinning av brott, eller
2. enskilt anspråk som är verkställbart enligt rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av beslut på privaträttens område².

¹ EUT L 76, 22.3.2005, s. 16 (Celex 32005F0214).

² EGT L 12, 16.1.2001, s. 1 (Celex 32001R0044).

Information om verkställighetsföreskrifter

4 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om verkställigheten av denna lag.

2 kap. Verkställighet utomlands av ett svenskt bötesstraff*Översändande av ett svenskt beslut om bötesstraff*

1 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett beslut om bötesstraff enligt 1 kap. 2 § ska sändas över till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för erkännande och verkställighet i den staten. Ett beslut om bötesstraff får sändas över om översändandet är förenligt med rambeslutet och det kan antas ge fördelar vid indrivningen av bötesstraffet.

2 § Kronofogdemyndigheten sänder över beslutet om bötesstraff till en behörig myndighet eller en centralmyndighet i den andra medlemsstaten.

Beslutet om ett bötesstraff får inte samtidigt sändas över för verkställighet till mer än en medlemsstat.

Förvandling av bötesstraff

3 § Om ett beslut om bötesstraff sänds över för verkställighet till en annan medlemsstat, ska Kronofogdemyndigheten inte tillåta att bötesstraffet förvandlas till fängelse eller annan påföljd i den andra staten.

Fortsatt indrivning i Sverige

4 § Har ett beslut om bötesstraff sänts över för verkställighet i en annan medlemsstat, får fortsatt indrivning i Sverige inte äga rum.

Om Kronofogdemyndigheten har återkallat verkställigheten i den andra medlemsstaten får indrivningen återupptas i Sverige. Detsamma gäller om den medlemsstat, hos vilken verkställighet begärts, meddelat att bötesstraffet helt eller delvis inte har verkställts eller kommer att kunna verkställas i den staten.

Om verkställighet har vägrats i den andra medlemsstaten på grund av att den dömdes dömts för samma gärning, får indrivningen inte återupptas i Sverige.

3 kap. Erkännande och verkställighet i Sverige av utländska bötesstraff*Inledande bestämmelser*

1 § Ett beslut om bötesstraff enligt 1 kap. 3 § som sänds över till Sverige, ska erkännas enligt bestämmelserna i denna lag och verkställas enligt vad

som är föreskrivet för verkställighet av ett svenskt bötesstraff om inte annat följer av denna lag.

2 § Ett bötesstraff som avses i 1 kap. 3 § får verkställas även om bötesbeloppet överstiger högsta bötesbelopp enligt svensk lag.

Bötesstraff som verkställs efter beslut enligt denna lag får inte förvandlas till fängelse.

3 § Vid omräkning av ett belopp enligt denna lag till svensk valuta ska den växelkurs tillämpas som gällde vid tidpunkten då det utländska bötesstraffet meddelades.

Behörig myndighet och hur förfarandet inleds

4 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett bötesstraff ska erkännas och verkställas i Sverige.

5 § Ett beslut om bötesstraff, som sänds över för erkännande och verkställighet, ska åtföljas av ett intyg som är upprättat i enlighet med formuläret i bilagan till rambeslutet.

Intyget ska vara skrivet på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

6 § Behörig myndighet eller centralmyndighet i den andra medlemsstaten ska sända över beslutet om bötesstraff och intyget till Kronofogdemyndigheten.

Beslutet om bötesstraff och intyget ska sändas över skriftligen genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

7 § Om intyget som anges i 5 § saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet, ska Kronofogdemyndigheten ge den andra medlemsstatens myndighet möjlighet att inom viss tid inkomma med komplettering. Detsamma gäller om beslutet om bötesstraff saknas.

Verkställbarhetsförklaring

8 § Om bötesstraffet är verkställbart i Sverige ska Kronofogdemyndigheten besluta att sådan verkställighet kan ske (verkställbarhetsförklaring). Beslutet gäller omedelbart.

Verkställbarhetsförklaringen ska innehålla uppgift om

1. det belopp i svensk valuta som bötesstraffet avser, och
2. hur den dömde kan överklaga verkställbarhetsförklaringen.

Vid fastställande av det belopp som avses i andra stycket 1 ska 3 § tillämpas. Verkställbarhetsförklaringen ska delges den dömde.

9 § Ett beslut av Kronofogdemyndigheten att inte meddela en verkställbarhetsförklaring ska innehålla skälen för beslutet.

Hinder mot erkännande och verkställighet

10 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas om ett sådant intyg som anges i 5 §, trots att den andra statens myndighet beretts tillfälle att inkomma med komplettering, saknas eller till form eller innehåll är så bristfälligt att det inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om erkännande och verkställighet.

11 § En verkställbarhetsförklaring får inte meddelas

1. om det för samma gärning meddelats dom eller beslut i Sverige eller i en annan stat och domen eller beslutet i den andra staten, vid ett fällande avgörande, har verkställts,

2. om gärningen helt eller delvis begåtts i Sverige och den inte motsvarar brott enligt svensk lag eller om en tillämpning av 35 kap. 7 § brottsbalken innebär att preskription inträtt,

3. om den dömda inte hade fyllt 15 år när brottet begicks,

4. om en sådan förklaring inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet,

5. om bötesstraffet har beslutats efter ett skriftligt förfarande och intyget inte anger att den dömda personligen eller genom behörigt ombud underrättats om sin rätt att bestrida samt om tidsfristen för detta, eller

6. om bötesstraffet har meddelats vid en rättegång där den dömda personligen inte inställt sig och intyget inte anger att denne personligen eller genom behörigt ombud informerats om förfarandet eller att den dömda har förklarat att han eller hon inte motsätter sig bötesstraffet.

Rättens prövning

12 § Kronofogdemyndighetens verkställbarhetsförklaring får av den dömda överklagas till den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § utsökningsbalken prövar överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Överklagandet ska göras skriftligen och ges in till Kronofogdemyndigheten inom tre veckor från den dag då den dömda fick del av verkställbarhetsförklaringen.

Ett överklagande som inte har kommit in i rätt tid ska avvisas av Kronofogdemyndigheten. Om överklagandet har kommit in till tingsrätten inom tiden för överklagande, ska den omständigheten att överklagandet har kommit in till Kronofogdemyndigheten först därefter inte föranleda att det avvisas. Om överklagandet inte avvisas ska myndigheten sända det och övriga handlingar i ärendet till tingsrätten.

Vid överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte annat följer av denna lag.

Nedsättning av beloppet

13 § Om det under verkställigheten framkommer att bötesbeloppet till viss del har betalats eller verkställts in i en annan medlemsstat, ska Kronofogdemyndigheten sätta ned beloppet. Vid nedsättning tillämpas 3 §.

Upphävande av verkställbarhetsförklaringen

14 § En verkställbarhetsförklaring ska upphävas

1. om det framkommer att straffet inte får verkställas i Sverige,
2. om nåd beviljats eller annat beslut enligt 11 kap. 13 § regeringsformen har meddelats,
3. om egendom som kan användas för verkställighet inte påträffas eller det av någon annan anledning inte är möjligt att verkställa straffet, eller
4. om begäran om verkställighet återkallas.

Beslut om upphävande av en verkställbarhetsförklaring meddelas av Kronofogdemyndigheten. Rätten ska dock fatta beslut i de fall förklaringen, efter ett överklagande, är föremål för rättens prövning eller när rätten fastställt förklaringen och det är fråga om att upphäva den enligt första stycket 1. Innan rätten upphäver en verkställbarhetsförklaring ska Kronofogdemyndigheten ha beretts tillfälle att yttra sig. Om Kronofogdemyndigheten upphäver verkställbarhetsförklaringen gäller 9 §.

Om en verkställbarhetsförklaring upphävs ska de verkställighetsåtgärder som vidtagits återgå.

Övriga bestämmelser

15 § För överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut i frågor som rör verkställighet gäller bestämmelserna i 18 kap. utsökningsbalken.

16 § Värdet av det som har drivits in tillfaller staten. Regeringen får, efter överenskommelse med den andra medlemsstaten, besluta om en annan fördelning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad dom, varigenom dömts till böter eller förverkande av egendom eller i brottmål utdömts ersättning för rättegångskostnad, *må* på begäran verkställas här i riket.

Vad som nu sagts *skall ock* gälla beslut, som i någon av nämnda stater till tryggande av anspråk på böter, förverkande av egendom, skadestånd eller ersättning för rättegångskostnad meddelats angående kvarstad, skingringsförbud eller beslag *å* egendom tillhörande för brott misstänkt.

I Danmark, Finland, Island eller Norge meddelad dom, varigenom dömts till böter eller förverkande av egendom eller i brottmål utdömts ersättning för rättegångskostnad, *får* på begäran verkställas här i riket.

Vad som nu sagts *ska också* gälla beslut, som i någon av nämnda stater till tryggande av anspråk på böter, förverkande av egendom, skadestånd eller ersättning för rättegångskostnad meddelats angående kvarstad, skingringsförbud eller beslag *av* egendom tillhörande för brott misstänkt.

I lagen (2009:000) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom

Härigenom föreskrivs att 1, 12 och 16 §§ lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

I den mån det påkallas av överenskommelse som Sverige ingått med främmande stat *kan* regeringen förordna, att frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande som i den främmande staten ådömts eller beslutats efter rättegång i brottmål, eller böter eller förverkande som i den staten ålagts eller beslutats av annan myndighet än domstol, får verkställas i Sverige enligt denna lag.

I samband med förordnande enligt första stycket *kan* regeringen, i den mån det påkallas eller eljest föranleds av överenskommelsen, förordna att verkställighet av frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande, som ådömts eller beslutats genom dom meddelad av svensk domstol eller ålagts någon av annan svensk myndighet genom godkänt strafföreläggande eller godkänt föreläggande av ordningsbot, får anförtros åt myndighet i den främmande staten. Vad som har sagts nu gäller dock inte verkställighet av något annat beslut om överlämnande till särskild vård än överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

1 §³

I den mån det påkallas av överenskommelse som Sverige ingått med främmande stat *får* regeringen förordna, att frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande som i den främmande staten ådömts eller beslutats efter rättegång i brottmål, eller böter eller förverkande som i den staten ålagts eller beslutats av annan myndighet än domstol, får verkställas i Sverige enligt denna lag.

I samband med förordnande enligt första stycket *får* regeringen, i den mån det påkallas eller eljest föranleds av överenskommelsen, förordna att verkställighet av frihetsberövande påföljd, böter eller förverkande, som ådömts eller beslutats genom dom meddelad av svensk domstol eller ålagts någon av annan svensk myndighet genom godkänt strafföreläggande eller godkänt föreläggande av ordningsbot, får anförtros åt myndighet i den främmande staten. Vad som har sagts nu gäller dock inte verkställighet av något annat beslut om överlämnande till särskild vård än överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

I lagen (2009:000) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns

³ Senaste lydelse 1991:1144.

bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

12 §⁴

Har frihetsberövande påföljd ådömts genom den utländska domen, får rätten *ej* bestämma strängare påföljd än i denna dom. Detta gäller även om den ådömda påföljden är lindrigare än den lindrigaste påföljd som enligt svensk lag kan följa på brottet eller brotten.

Är påföljden böter, bestämmer rätten, med tillämpning av den växelkurs som gäller vid tiden för beslutet, ett bötesbelopp som i svenska kronor motsvarar beloppet av böterna. Är i svensk lag för motsvarande brott föreskrivet penningböter, får dock inte bestämmas högre bötesbelopp än *två tusen* eller, om påföljden avser flera brott, *femtusen* kronor. Är i svensk lag inte föreskrivet svårare straff än böter, får inte bestämmas högre bötesbelopp än *ett hundrafemtio tusen*, eller, om påföljden avser flera brott, *två hundratusen* kronor.

Har frihetsberövande påföljd ådömts genom den utländska domen, får rätten *inte* bestämma strängare påföljd än i denna dom. Detta gäller även om den ådömda påföljden är lindrigare än den lindrigaste påföljd som enligt svensk lag kan följa på brottet eller brotten.

Är påföljden böter, bestämmer rätten, med tillämpning av den växelkurs som gäller vid tiden för beslutet, ett bötesbelopp som i svenska kronor motsvarar beloppet av böterna. Är i svensk lag för motsvarande brott föreskrivet penningböter, får dock inte bestämmas ett högre bötesbelopp än *fyra tusen* eller, om påföljden avser flera brott, *tio tusen* kronor. Är i svensk lag inte föreskrivet svårare straff än böter, får inte bestämmas ett högre bötesbelopp än *ett hundrafemtio tusen*, eller, om påföljden avser flera brott, *två hundratusen* kronor.

16 §

Avser framställningen endast verkställighet av böter eller förverkande, *kan* riksåklagaren, i stället för att göra en ansökan *till* rätten enligt 9 § första stycket, själv pröva framställningen och utfärda strafföreläggande för det brott som påföljden avser. *Överstiger beloppet av de ådömda böterna tjugofemtusen eller, om den påföljd som skall verkställas avser flera brott, trettio tusen kronor, får dock strafföreläggande ej utfärdas.*

I fråga om strafföreläggande som utfärdas med stöd av första stycket gäller 48 kap.

Avser framställningen endast verkställighet av böter eller förverkande, *får* riksåklagaren, i stället för att ansöka *hos* rätten enligt 9 § första stycket, själv pröva framställningen och utfärda strafföreläggande för det brott som påföljden avser.

I fråga om ett strafföreläggande som utfärdas med stöd av första stycket gäller 48 kap. rättegångs-

⁴ Senaste lydelse 1991:300.

rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Därjämte äger 10 och 11 §§, 12 § andra och tredje styckena samt 13–15 §§ denna lag motsvarande tillämpning.*

Godkännes ej strafföreläggande som utfärdas enligt första stycket, gör riksåklagaren ansökan enligt 9 § första stycket.

balken i tillämpliga delar. *Bestämmelserna i 10 och 11 §§, 12 § andra stycket samt 13–15 §§ denna lag ska också tillämpas.*

Godkänns inte strafföreläggande som utfärdas enligt första stycket, ansöker riksåklagaren enligt 9 § första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.